

ייצור המספוא ומקומו במנה

עופר קרול – "החקלאית"

יש מי שחולם על קציר ירק בימי החורף; מזון גס איכותי חוסך ייבוא גרעינים. ויש מי שמאמין ברפתן הישראלי אשר ידע להתאים את סוג המספוא, מועד הקציר, הטיפול במספוא והרכב המנה למדיניות שתוכתב עליידי מי שתפקידו לקבוע מדיניות. נראה, שקובעי המדיניות עדיין לא קבעו את דרכם.

דבר אחד ברור לנו מעל לכל ספק, איכות המזון הגס הקיים היום לא מאפשרת הגברה של השימוש במזון גס ללא פחיתה בתנובה. רק מזון גס איכותי עתיר סיב נעכל יאפשר שינוי במדיניות ההזנה, ישמור על צריכת המזון, תנובת החלב והרכבו יחד עם בריאות הבקר, הפוריות וכל היתר.

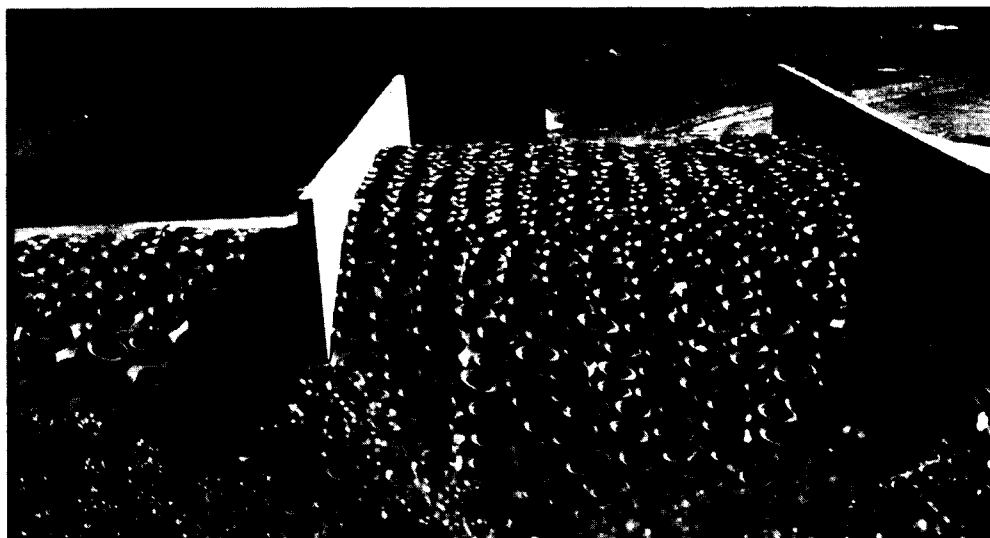
מי שבאמת רוצה להרבות במספוא ולחסוך בייבוא גרעינים שכנראה יחסרו בעולם של מחר, חייב לבטא זאת במדיניות כוללת ולהוזיל באופן משמעותי את מחיר המים המושבים, אחרת חבל על המילים ונמצא עצמנו אוכלים את החלב שנוצר על ידי יצרנים אחרים.

יצא לי להשתתף בדיון על המספוא ברפת הישראלית (מכון וולקני 29.06.95). כנראה יש מי שחושב על הדור הבא, שנת 2025, עם אוכלוסיה משוערת של קרוב ל-9 מיליון ישראלים הצורכים כ-1.7 מיליארד ליטר חלב וזאת בעולם של מחסור בגרעינים.

אין מים לחקלאות, או במקרה הטוב מייבוב מטהרים. אזורי החקלאות המסורתיים יהפכו שכינים וקניונים, כך שהחלב ויתר מזוננו אשר בעולם של מחסור ומחירים מאמירים יצטרכו להיווצר בקצוות. מעט בעמקים ובגליל והרוב בערבות הנגב.

זיהום מיימתהום גם הוא לא יאפשר חקלאות אינטנסיבית בשפלת החוף. התחזית, במידה שהיא נכונה, מחייבת התיחסות, משום מה ולמרות שהקשבתי בעניין, נראה כאילו לא למדנו כלום ואין לנו תשובות וכיווני דרך.

יש מי שמאמין בבקר דו-תכליתי המצטיין בתנובה נמוכה והוא עתיר בשר, אשר יכול להתקיים בכבוד על מספוא גס בינוני בטיבו וללא ייבוא גרעינים.

כיסוי טוב וקפדני של בור התחמיץ ימנע פחת מיותר (צולם בקב' מורן ע"י רוני רוזן).